

Να τη φυτευουμε στα δοντια
Να ζει με το κορμι μας
Να το σκουριαζει.

Η ΠΑΡΕΛΑΣΗ

Μετα απο καθε παρελαση
ενας ηλιος οδοκαθαριστης
μαζευει στη σκουπα του
τ αχναρια των φανταρων
τις χαρακιες των «ταγκς»
Επουλωνει αργα με το σαλιο του
τη ρημαγιμενη ασφαλτο.

ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΗΣ

Αχ μωρε πατερα

Εσυ απ το 40 με το πιστολι στην
κωλοτσεπη
Εγω με τα μωαλα μου σκορπια

Εσυ με την Ιδεα προς τη νικη
Εγω πατριδα να χω ενα δωματιο
κι αυτο με νοικι.

ΤΟ ΞΑΚΡΙΣΜΑ

Γιατι ξακριζουν απο γυρω τα διδλια
Γιατι μας κλεδουν τη χαρα του
χαρτοκοπη,
Ν ανοιγουν οι σελιδες σαν το φορεμα
Κουμπι κουμπι τα δαχτυλα
να πανε στο κορμι.

ΗΙΚΟΣ Σπανιας

Ο ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΛΑΕΡΤΗ

στην Elsa Arabian

Επρεπε ν αφησω το θλιμενα πριγκηπα στη θλιψη του
Να φτυσω την αδερφη μου
Να λυσω μονος μου το προβλημα μου
Να μην ανησυχησω για το βαρος της αποφασης μου
Να μαδησω, μες στην απελπισια μου, ολη τη γη απ τα φυλλα της
Να μη δωσω προσοχη στις φιλοσοφικες πορδες του ποντικου πατερα μου
Να χαλασω την ταξη των πραγματων
Να σκεπασω με το μαυρο μανδυα του το προσωπο μου
και να κανω τον κοσμο
Ν αντιλαλησει σα φιλι η σαν αναφυλλητο...
Επρεπε να θαυμασω τις θεσπεσιες γαμιπες του
Τις σπουδες του στη Βυτεμδεργη
Την σχεδον εριμαφροδιτη χαρη του
Το χρυσο του μενταχιον στο στηθος
Το φανατισμο της προφητειας του
Τους πυρακανθους των ματιων του
Το μισος του για τις γυναικες
Επρεπε ν αφησω την σιωπη
Σαν αλφαδι να πεσει στη σιωπη...
Επρεπε να γινω επιστηθιος φιλος του Ορατιου
Να διωξω το κορακι της Δανιας απ το στηθος του
Επρεπε να κλαψω στην αγχαλια του
Ν αλλαξω στην αναγκη τ ονομα μου
Να χαραξω στην πλακα της μνημης μου